

1. Vurdering af det behov, som søges dækket ved byggeprojektet. Behovet kan udtrykkes ved antal sengepladser, antal værkstedspladser, antal studiepladser m.v. Vurderingen heraf må ske på grundlag af foreliggende statistik og anden information. Det er ofte nødvendigt at indhente supplerende oplysninger hos ressortministeriet. Budgetdepartementet overvejer mulighederne for at tilgodese et konstateret behov ved indgåelse af lejemaal eller ved større udnyttelse af allerede eksisterende faciliteter, selvom disse eventuelt måtte henhøre under et andet ministeriums ressort.
2. Vurdering af rimeligheden af de normer, som foreslås anvendt til behovets opfyldelse. Under forudsætning af, at der er konstateret et behov, og det er fundet rimeligt at opfylde dette behov ved nybyggeri, tages stilling til de foreslåede normer for størrelsen af byggeriet, f. eks. m^2 /studerende, m^2 /sengeplads m.v. Budgetdepartementet foretager, hvor det er muligt, en sammenligning med normer fra andre ministeriers og styrelses områder og anlægger i øvrigt en vurdering af den kvalitet, som er lagt til grund for byggeriet. På grund af forskelligheder i det formål, som tilgodeses gennem byggeriet, er umiddelbare sammenligninger af normer sjældent tilstrækkelige for afgørelsen. Budgetdepartementet må på mange områder tage sit udgangspunkt i de standarder og normer, som er udformet af andre ministerier, især hvor særlige byggeadministrationer findes, og som ofte vil bygge på et omfattende erfaringsmateriale, f. eks. kan nævnes gymnasiebyggeri. Udover oplysninger om normer ved tilsvarende statsbyggerier anstilles, hvor det er muligt, en sammenligning med byggerier udført af ikke-statslige myndigheder, f. eks. amtskommuner og kommuner (f. eks. sammenligning af statshospitaler med sygehusbyggeri).
3. Vurdering af den samlede byggeudgift. Byggeudgiften pr. behovsenhed, f. eks. pr. sengeplads eller pr. m^2 vurderes i lyset af den viden, man har fra andre områder. I vurderingen af byggeudgiften pr. valgt enhed må indgå en vurdering af, om der eventuelt gennem dyrere konstruktions- og materialevalg opnås lavere vedligeholdelses- og andre driftsudgifter. Geografiske forskelle må tillige indgå i bedømmelsen. Det er navnlig på dette område, at budgetdepartementet kan støtte sig på det erfaringsmateriale, som boligministeriet sidder inde med.
4. Vurdering af projektets drifts- og personalemæssige konsekvenser. Det skal af ministeriets udkast til aktstykke fremgå, hvilke driftsmæssige og personalemæssige konsekvenser ibrugtagelsen af det færdige byggeri vil have. Budgetdepartementet vurderer i denne forbindelse, om projektet har afledte drifts- og personalemæssige konsekvenser, der rækker udover projektets egne rammer. Medfører de valgte forudsætninger om bemanning en standardforbedring, der vil smitte af på andre områder, vil det give budgetdepartementet anledning til reaktion.
5. Vurdering af udgiften til inventar og udstyr. Ofte udgør denne ved større byggearbejder en meget væsentlig andel af den samlede udgift, f. eks. gælder dette for byggerier ved universiteterne og de højere læreanstalter. Arten og omfanget af det nødvendige udstyr vil naturligvis afhænge af det formål, byggeriet skal tjene, men budgetdepartementet har her anlagt en restriktiv holdning, der i en del tilfælde har ført til reduktion af disse udgifter. Det bør nævnes, at budgetdepartementet i nogle tilfælde er repræsenteret i de byggeudvalg, der forestår statslige byggerier, og herigennem er i stand til at øve en mere detaljeret indflydelse på de ønsker med hensyn til kvalitet, herunder også af inventar og udstyr, som af de enkelte bygherrer fremsættes.

De sager, der fremkommer til finansudvalget efter vurdering i budgetdepartementet, har ofte været underkastet behandling i flere omgange og på flere niveauer, og projektet kan som et resultat heraf være blevet beskåret, reduceret eller på anden måde ændret.